

et er bekymret. Jeg vil bare kvittere for det ønske, som, hvis jeg forstod det rigtigt, fru Pernille Blach Hansen sagde, nemlig at hun håbede, at regeringen vil tage nye initiativer. Det vil jeg gerne kvittere for at vi vil gøre, og det var jo så også det, min besvarelse gik ud på. Men vi må vente og se, når hele redegørelsen kommer.

Kl. 14.20

Der var et par spørgsmål om privatisering: Altså jeg tror generelt, at man aldrig skal afskrive sig nogen muligheder. Men det er underligt, at tit er det sådan, at når vi får en lang debat om f.eks. affald, så leder nogle efter et nyt ord, men privatisering har jo været diskuteret mange gange. Det er jo bestemt ikke et nyt emne, og mange har rejst det spørgsmål, man kan næsten vide, hvor det plejer at komme, men jeg vil bare sige, at på dette tidspunkt, hvor vi diskuterer det, har regeringen ikke nogen overvejelser om at lave en privatisering. Til gengæld må man sige, at hver eneste gang man igangsætter arbejder, hvis der kommer nye tiltag eller der kommer nye vurderinger, må man aldrig afskrive noget. Emnet er for alvorligt til, at man ikke hele tiden er åben.

Man kan også forestille sig, at hvis man sagde, at der er nogle tanker, der aldrig kan tænkes og heller aldrig kan føres ud i livet, så kunne det jo blive en sovepude for nogle. Så jeg tror, at man skal lade være med at diskutere ting, som med sikkerhed aldrig vil kunne ske, men holde sig det for øje, der står i forslaget til vedtagelse, for det er og bliver det, som bringer os fremad.

Også fru Pernille Blach Hansen var inde på affaldets karakter.

Jeg var glad for hr. Jørn Dohrmanns bemærkninger, som jo i grunden sætter det hele i relief, nemlig at der er for lidt genbrug, og at det skal ses i lyset af, at affaldet har en værdi. Ja, sådan er det jo, og jeg var og er stedse enig i, at man skal prioritere det, sådan som vi også har været enige om i Folketinget, nemlig at det er genbrug først, og så skal man få effektivitet ud af det, måske til forbrænding eller som energi og derefter til sidste deponering.

Det er den rigtige cyklus, og jeg kan kun notere mig fuldstændig enig i det, som hr. Jørn Dohrmann har sagt, men det er jo nu i øvrigt også det, som jeg har oplevet, også i de tidligere debatter, at Dansk Folkeparti altid har sat højt, nemlig at man virkelig sørger for at få genanvendelsen sat i fokus. Så de bemærkninger var jeg glad for.

Fru Helle Sjelle talte meget om, at vi skulle sørge for, at vi hele tiden fik set på affaldet på en sådan måde, at vi også, når vi handler, handler ressourcebevidst. Jeg er altså utrolig enig i, at vi skal bruge megen tid på at handle ressourcebevidst. Det gør man også. Jeg har haft stor fornøjelse af her i de første måneder at have oplevet, hvilke store ting man sætter i gang for at prøve at se, om man kan fremkalde, at der handles mere ressourcebevidst, og den vej skal vi blive ved med at forfølge.

Så var der jo ikke noget overraskende i, at Det Konservative Folkeparti her nævnte noget om produktpanelet på byggeområdet, og jeg vil bare erklære mig fuldstændig enig i, at det er godt, at vi har det.

Alt i alt vil jeg selvfølgelig glæde mig over, at så mange partier bakker op om det forslag til vedtagelse, der ligger her. Så er det sådan set lidt synd, at det så til sidst bliver afbrudt af nogle bemærkninger fra hr. Jørn Jespersen. Jeg havde sådan set glædet mig lidt til, at det var et indhold, som ministeren også kunne tage med hjem, for jeg synes, at mange kommer med nogle gode indspark, som jeg kan tage med hjem, men næsten hele indlægget kørte på en debat med hr. Eyvind Vesselbo. Det skal jeg jo ikke blande mig i, men til gengæld har jeg jo så ikke noget at bemærke til det.

Så var der hr. Christian Brix Møller. Der er jeg fuldstændig enig i det der med hele tiden at holde producenter lige så ansvarlige som forbrugere. Producenter må selvfølgelig tage et medansvar og gør det også, men jeg er enig i, at man kan gøre det endnu bedre.

Kildesortering er virkelig et godt emne. Her var man så også igen inde på noget om privatisering, og det har jeg svaret fru Pernille Blach Hansen på.

Så dristede hr. Christian Brix Møller sig til at vise regeringen tillid, og jeg noterede godt, hvad der blev sagt, nemlig at selv om man var meget skeptisk over for regeringen, så ville man lige på det her område vise regeringen tillid. Men hr. Christian Brix Møller skal lære, at selv det er for meget for et menneske, som er blevet mødt med så megen modstand som hr. Keld Albrechtsen. Det kan han simpelt hen ikke bære, det er for meget. Der må ikke slippe en flig tillid ud, intet må få noget til at blive en lille smule lyst, når hr. Keld Albrechtsen taler, thi han har lært, at der kun er én vej, og der må ikke på noget tidspunkt være en afstikker, hvad der end måtte komme på bordet. Det er måske også derfor, at hr. Keld